

ORDENANÇA GENERAL DELS PREUS PÚBLICS

OBJECTE I DEFINICIONS

Article 1

Aquesta ordenança conté les normes comunes aplicables a tots els preus públics que pot establir l'Ajuntament, i, per tant, regula l'establiment, la fixació, la gestió i el cobrament dels preus públics que regeixen el Capítol VI del Títol I de la Llei 39/1988, del 28 de desembre, i altres normes concordants sobre Hisendes Locals i, supletòriament, per la Llei 8/1989, del 15 d'abril.

Article 2

1 -Tenen la consideració de preus públics les contraprestacions pecuniàries que se satisfan per:

La prestació de serveis o la pràctica d'activitats administratives de competència municipal quan hi concorrin alguna de les dues circumstàncies següents:

- a) Que els serveis públics o les activitats administratives no siguin de sol·licitud o de recepció obligatòria.
- b) Que els serveis públics o les activitats administratives siguin susceptibles de ser prestades o efectuades pel sector privat perquè no impliquen una intervenció en l'actuació dels particulars o cap altra manifestació d'autoritat, o bé quan no es tracti de serveis la reserva dels quals s'hagi declarat a favor de les entitats locals segons la normativa vigent.

2 - No es poden exigir preus públics per a cap dels serveis i activitats següents:

- a) Abastament d'aigua en fonts públiques.
- b) Enllumenat de vies públiques.
- c) Vigilància pública en general.
- d) Protecció civil.
- e) Neteja de la via pública.
- f) Ensenyament en els nivells d'educació pre-escolar i educació general bàsica.

OBLIGATS AL PAGAMENT

Article 3

Estan solidàriament obligats al pagament:

- a) Els qui han sol·licitat la prestació del servei sempre que s'esdevingui la circumstància prevista en el paràgraf 2 de l'article 7.
- b) Els qui utilitzen els serveis o les activitats pels quals cal satisfer els preus públics, encara que no hagin demanat la concessió, llicència, autorització o prestació corresponents.

Article 4

No estan obligades al pagament de preus públics les administracions públiques per a l'aprofitament inherent dels serveis públics de comunicacions que exploten directament i per a tots els que immediatament interessen la seguretat ciutadana.

Article 5

El pagament dels preus públics per a serveis efectuats i no prèviament autoritzats o que ultrapassin els límits de l'autorització no comporten la legalització de les utilitzacions o les prestacions no autoritzades i és compatible amb la suspensió de la prestació del servei o de l'aprofitament i amb les sancions o altres mesures que corresponguin.

RESPONSABILITATS PER A LA DESTRUCCIÓ O EL DETERIORAMENT DEL DOMINI PÚBLIC

Article 6

Quan la utilització provoqui la destrucció o el deteriorament del domini públic, el beneficiari, sense perjudici del pagament del preu públic que correspongui, s'obliga al reintegrament del cost total de les despeses corresponents de reconstrucció o reparació i a dipositar-ne prèviament l'import.

Si els danys són irreparables, hom indemnitzarà el municipi amb una quantitat igual al valor del béns destruïts o a l'import del deteriorament dels malmesos.

L'Ajuntament no pot condonar totalment o parcial les indemnitzacions i els reintegraments a què es refereix aquest article.

NAIXEMENT DE L'OBLIGACIÓ

Article 7

L'obligació de pagar el preu públic neix amb l'inici de la prestació del servei o la pràctica de l'activitat.

També neix l'obligació en el moment d'utilitzar un servei públic, encara que no hagi estat autoritzat.

ESTABLIMENT I FIXACIÓ DELS PREUS PÚBLICS

Article 8

Tarifes

Amb caràcter general, els preus públics s'establiran pel Ple de l'Ajuntament qui aprovarà l'Ordenança reguladora corresponent.

Així mateix el Ple de l'Ajuntament podrà delegar en la Comissió de Govern l'establiment o modificació dels preus públics per la prestació de serveis o realització d'activitats administratives de competència local quan concorrin les dues circumstàncies següents:

- a) Que els serveis públics o les activitats administratives no siguin de sol·licitud o recepció obligatòria.
- b) Que els serveis públics o les activitats administratives siguin prestades o realitzades pel sector privat.

L'Ajuntament pot atribuir als seus organismes autònoms la fixació dels preus públics establerts per l'Ajuntament corresponents als serveis a càrrec dels esmentats organismes, excepte quan els preus no en cobreixin el cost. Aquesta atribució podrà fer-se, així mateix, i en els mateixos termes, en relació amb els consorcis si no hi ha una indicació diferent en els seus estatuts.

En ambdós supòsits, els organismes autònoms i els consorcis han d'enviar a l'Ajuntament una còpia de la proposta i de l'estat econòmic d'on es desprengui que els preus públics cobreixen el cost del servei, proposta de la qual n'haurà de ser assabentat el Ple de l'Ajuntament.

Llevat que expressament s'indiqui el contrari, les tarifes dels preus públics no comprenen l'Impost sobre el valor afegit (IVA), que es farà repercutir d'acord amb la normativa que el regula.

Article 9

L'import dels preus públics per la prestació de serveis o la realització d'activitats ha de satisfer, com a mínim, el cost del servei prestat o l'activitat practicada.

Article 10

Quan hi hagi raons socials, benèfiques, culturals o d'interès públic que ho aconsellin, l'Ajuntament pot fixar preus públics per sota dels límits previstos en els dos articles anteriors. Si es tracta de preus públics per a la prestació de serveis o la pràctica d'activitats cal consignar en els pressupostos municipals les dotacions oportunes per a la cobertura de la diferència resultant, si existeix.

Article 11

Les tarifes es poden graduar per les raons esmentades en l'article anterior, inclosa la falta de capacitat econòmica, a part d'aquelles que es deriven de les conveniències del servei (com la quantia o la intensitat de la utilització, l'època o el moment en què es produeix, etc.), i es pot arribar, en casos justificats, a la gratuïtat del servei .

Article 12

En tot expedient d'ordenació de preus públics ha de figurar l'estudi econòmic corresponent,

Article 13

L'administració pot exigir dels usuaris totes les declaracions o les aportacions de dades que consideri necessàries per conèixer el grau real d'utilització del servei i pot, així mateix, fer les comprovacions oportunes.

En el cas que els usuaris no facilitin les dades esmentades o que impedeixin les comprovacions, l'administració municipal pot efectuar les liquidacions per estimació, partint de les dades que posseeixi i de l'aplicació dels índex adients.

Article 14

L'Ajuntament podrà exigir el dipòsit previ de l'import total o parcial.

Quan, per causes que no són imputables al pagament obligat del preu, el servei públic, l'activitat administrativa no es presti o no es practiqui, l'import esmentat es retorna a qui ha fet el dipòsit.

Article 15

Per al pagament del preu públic, l'Ajuntament pot establir períodes de venciment, mitjançant el reglament del mateix servei o per acords de caràcter general.

Article 16

L'administració pot suspendre, si no existeixen normes específiques que ho prohibeixin, la prestació del servei o l'activitat, quan els qui estan obligats al pagament incompleixin l'obligació d'aportar les declaracions o les dades sol·licitades, quan obstaculitzin les comprovacions, o quan no satisfacin les quotes vençudes, sense perjudici d'exigir el pagament dels preus acreditats.

Article 17

Quan els preus no s'hagin satisfet en el venciment que els correspongui, l'administració municipal pot exigir, a més de les quotes vençudes, els seus interessos de demora aplicant el tipus d'interès legal, un cop hagi transcorregut un mes des del venciment de l'obligació.

Article 18

La via de constrenyiment dels ingressos a què es refereix aquesta ordenança s'iniciarà l'endemà de l'acabament del període de cobrament voluntari. El procediment executiu s'inicia amb l'expedició de la certificació del deute corresponent i la justificació que s'ha intentat el cobrament o que se n'ha fet el requeriment.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta ordenança entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el butlletí oficial de la província i començarà a regir a partir del dia 1r de gener de 2004. El seu període de vigència es mantindrà fins que s'esdevinguin la seva modificació o derogació expresses.

Diligència

Aquesta ordenança, que consta de 21 articles, va ser aprovada pel ple de l'Ajuntament en sessió celebrada a Teià, a 21 d'octubre de 2003.

